

POÓR EDIT

FÖLD ÉS ÉG KÖZÖTT
VÁLOGATOTT VERSEK

Írta és szerkesztette: Poór Edit

Minden jog fenntartva!

A borítóterv:

Poór Edit

Festmény:

Nagy Károly

Magánkiadás

ISBN

Nyomdai munka:

2020.

POÓR EDIT

FÖLD ÉS ÉG KÖZÖTT

VÁLOGATOTT VERSEK



ELŐSZÓ

KEDVES OLVASÓIM!

Nagy szeretettel köszöntök mindenkit, aki e könyvet olvassa. A kötetem, válogatott versekből áll, így találhatnak benne több témakörből is, melyek remélem elnyerik tetszésüket.

Magamról csak annyit szeretnék megemlíteni, hogy az irodalmat mindig nagyon szerettem, de pályám más irányba futott. A sors úgy alakította életem, hogy több szabadidő révén 2011-től kezdtem el verseket írni, különböző témakörökben. Későbbiekben novellákkal és regényekkel bővítettem írásaimat.

Számos költői, irodalmi és művészeti társaságnak tagja vagyok, és folyamatosan publikálok ezeken az internetes portálokon.

A You Tube - csatornán hallhatnak verseimből, előadóművész tolmácsolásában.

Alkotásaim rendszeresen jelennek meg magazinokban, különböző kiadványokban és Antológiákban.

Köszönöm, hogy olvasnak és figyelmükkel megtisztelnak!

Debrecen, 2020.

Poór Edit

FÖLD ÉS ÉG KÖZÖTT

Az Univerzum legcsodásabb
Bolygója e gyönyörű Földünk.
Fentről kék s zöld színben pompázó,
Arany fénysugara szikrázó.

Ide születtünk, itt létezünk,
Megadott pályánkat itt éljük.
Ide szólít próbatételünk,
Így halad lelki fejlődésünk.

Gyermekként játszunk s álmodunk,
Felnőttként ezt valóra váltjuk.
Ki – ki megvívja maga harcát,
Akaratával halad útján.

Ifjúság tüzes tapasztalat,
Érettkor bölcsesség alapja.
Fiatalon a földi létre
Fókuszál tudat és tekintet.

Ám, idő halad s lélek szava,
Erősebb lesz, mint szívnek szava.
Tekintet már égre fókuszál,
Oda, hol nyugalom s béke vár.

Befutva terhes földi pályát,
Lélek érzi Óshaza vonzását.
Felhők mögött a Szivárvány,
Örök kristályfényként ragyog át.

Db. 2019.02.

NEBULÓ FARSANG

Jelmezükben farsangolnak,
Nebulók az óvodában.
Ki – ki maga jelmezében,
Ügyeskedik tettere készen.

Bátor barátunk farkas lett,
Végig Piroskát kergette.
Alfréd kacsa tipeg, totyog,
Ruhájában el – elpotyog.

Mackó pajtás hasát tömve,
Orra alatt nagy dörmögve,
Finom szendvics és a süti,
Boldog az, ki mind megeszi.

Ugrifüles nagyot ugrik,
A salátán nem osztózik.
Teknőc Ernő addig játszik,
A maradékra pályázik.

A körközepén királylány,
A királyfira fókuszál,
Csók csattan az orcájukon,
Jót nevetnek így egymáson.

Ők nyertek a farsangjukon,
Megosztoznak a díjukon,
Puncstortából mindenki kap,
Véget is ér a nagy farsang.

Db. 2019.02.

EGY BÚNBÁNÓ ANGYAL TÖRTÉNETE

Szférákban élnek az angyalok,
Kapnak vagy kérnek feladatot.
Sokat küzdenek, segítenek,
Ők is fejlődnek s emelkednek.

Az őrangyalok feladata,
Kihez rendelték vigyázni rá,
Leszületéstől – visszatérésig.
Ők is vizsgáznak számonkérésig.

Magasabb fokozatú angyalok,
Fénysugárból szőtt ruhájukban,
Hatalmas, hófehér szárnyakkal,
Lebbenek a sztratoszférában.

Egy ilyen őrangyallal történt,
Már jó ideje, hogy vigyázott
Úrnőjére s háza népére.
Minden csendes, békességes volt.

Ez a végtelen nyugalom,
Az unalom egyhangúságát,
Hordozta magában számára.
Még körbejárta a palotát,

Mindent legnagyobb rendben talált.
Az úrnőjének homlokára,
Csókot nyomott és eltávozott,
Felszállott a magas szférába.

S már jött vissza a palotához,
Csak egy pillanatig volt távol.
Ám, egy pillanat a szférákban,
Három hosszú év a földi világban.

Órangyal eltávozásával,
Az áldás is elszállt a házról.
Ridegen, üresen találta,
A palotát visszatértekor.

Házi szellemek szomorúan,
Búsan fogadták az órangyalt.
Nélküle nem volt elég erejük,
A rosszat elűzni, legyőzni.

Ház ura könnyörtelenül bánt
Úrnőjével, ki meggyötörve,
Elhagyatva járt – kelt a palotában.
Majd tőr után nyúlt, feldúlt lélekkel.

Az órangyal a mulasztását,
Csak oly módon tehetné jóvá,
Hasonló megpróbáltatás közt,
Küzd át egy földi életet.

Minden támasz, segítség nélkül,
Magára utalva egyedül.
Küzdenie, szenvednie kell,
Mulasztásért vezekelni kell.

Órangyal leánynak született,
Feleségül, idős herceghez ment.
Elvitte a palotájába,
Hol ráismert mulasztására.

Idős herceg édesanyja volt,
Kit akkor, őrangyalként elhagyott.
Most bűnbánóan sokszor imádkozott,
Mulasztásért megbocsátson.

Herceggel csendes nyugalomban,
Élték mindennapjaikat,
Míg nem egy napon látogatóba,
Érkezett unokaöcs, ki fiatal.

Közöttük hatalmas szerelem,
Erővel, gyötrően lángolt fel.
Úrnő hú maradt idős herceghez,
Ám, párnáját sötét éjszaka,

Fájdalom könnyei áztatták,
Mit hideg nappalok követtek,
És bús komorságba torkolltak,
Egészen míg szíve megszakadt.

Pillanatnyi mulasztásért,
Hűen, bűnbánóan, alázattal,
Ekként vezekelt egy őrangyal,
S szférába visszaemelkedett.

Db. 2019.04.

SZENTHÁROMSÁG HÁRMAS ÜN- NEPKÖRE

A karácsony, Mennyei Atya,
Végtelen szeretetének ünnepe.
Aki fiát Isteni szférából,
Küldte lesüllyedt földi világba.

Ekkor ki Jézust szívébe engedi,
Ő megszületik ott és betölti.
Jézus szeretettből alámerült,
Mutatja világító fáklyaként,

A hazafelé vezető utat.
A Messiás, Megváltó Isteni
Szeretet ünnepe a Húsvét,
Amelyben feláldozza önmagát,

Megtisztulásért az emberiségért.

A gonosz erejét oldva, bontva,

Szeretet elvét táplálékul adva.

Megerősíti, megvilágítja,

A mélyre zuhant emberiséget.

Tanításaival irányt mutat,

A megvilágosodás útján.

Pünkösöd, Szent Szellem tűzkeresztsége.

Atya kegyelmi ajándékainak,

Beteljesülése Szentlélek által.

Húsvét, örök élet felkínálása,

Pünkösöd, az élet megélése.

Kik ismerik Jézus tanításait,

S követni akarják útmutatásait,

Pünkösöd, eggyé ötvözi számukra,

A megélést tűzkeresztség által.

Pünkösöd a lélek felszabadulása,
Az élet megszentelődése.
A Szent Szellem ajándéka erő,
Mely lélekre száll s megszentelődik,

Vele testünk és életünk.
Hajlékunk Isten hajlékává lesz,
A test Szentlélek templomává lesz.
Pünkösdkor kitöltekeznek mindenkire,

Aki befogadja életébe.
Hatalmas egyesítő ereje,
Örök hajnalba jár, kit Szent Szellem vezet,
Csodák történhetnek, csodákat tehet.

Db. 2019. 04.

ELSÜLLYEDT VILÁGOK

Atlantisz Aranykora,
Első éden korszaka.
Tökéletes harmónia,
Szeretet és az erő,

Tartotta egyensúlyba.
Ismerték ősi tanítást,
Fénnyel, energiával,
S kristállyal gyógyítást.

Ám, az isteni elvektől,
Elkezdtek távolodni,
Az erő és hatalom,
Kezdett túlsúlyba kerülni.

Az egyensúly felborult,
S természeti katasztrófa,
Elkerülhetetlen volt,
Ósi kultúra lezárult.

Az Atlanti óceán,
Mélyére süllyedve,
Atlantisz elpusztult,
S a legenda fent maradt.

Lemuria titkos föld,
Ők telepatikus úton,
Kommunikáltak egymással.
Közvetlenül, Atlantisz

Mellett helyezkedtek el.
Az atlantiszi mágusok,
Hatalomért vetélkedtek,
A Lemuriaiakkal.

Óhatatlanul, olyan
Nagy kozmikus erőket,
Szabadítottak a földre,
Melynek következménye,

Katasztrófák sorozatát,
Hozta el a bolygóra.
Lemuria is elsüllyedt,
Az Indiai óceán,

Mélye lett temetője.
Így tűnt le egymás után,
Emberiség bölcsője,
Ósi kultúrák léte.

Mu hatalmas ősi föld,
Három területből állt.
Hawaiiától északra,
A déli határa,

Fidzsi –Húsvét szigetek,
Vonalai alkották.
A népeik fényűző
Otthonaikban éltek.

Faragott, nyitott tetejű
Templomokban imádkoztak.
Nagyon műveltek voltak,
Egyetlen hatalmas kőből,

Faragtak ki szobrokat.
Az uralkodó faj szép,
Sötét szemű, sima hajú,
Lágy tekintetű nép volt.

Ám, e föld vulkanikus
Tüzek hamujává lett,
Majd Csendes óceánba
Süllyedve pusztult el.

Az elsüllyedt világok,
Szellemlégiói,
Szerte inkarnálódtak,
Az egész nagyvilágban.

Db. 2019.04.

IMA REGGEL

Drága Jézusom!

Köszönöm, hogy megtartottál,

Hogy felettem virrasztottál.

Kérlek, áld meg a mai napomat,

Adj erőt, a mai napi feladatok elvégzéséhez.

Köszönöm Uram! Ámen

Db. 2019. 04.

IMA ESTE

Drága Jézusom!

Atyám, Mária, Angyalok, segítők!

Hálásan köszönöm, hogy ma is

Velem voltatok.

Hálatelt szívvel köszönök mindent,

Amit értem tettetek.

A Mi Drága Atyánk áldjon meg mindannyiótokat!

Uram! Kérlek, bocsátsd meg vétkeimet,

És töröld el következményeit.

Áld meg kérlek, családom tagjait,

Rokonaimat, barátaimat, ismerőseimet,

Itt a földi létben és a szellemvilágban is.

Kérlek Uram! Vigyázz rám az éjszaka,

Amíg alszom és védelmezz.

Köszönöm, hogy meghallgattál.

Ámen

Db. 2019.04.

VÉGTELEN JÓSÁGÚ MENNYEI ATYÁM

Kérlek adj erőt, hogy életem célját,
Betölthessem és felvállalt feladatomat,
Végig vigyem.

Kérlek erősítsd hitemet, hogy az élő hit,
Bennem bölcsesség adománya legyen.
Add, hogy a szeretet két főparancsolatát,
Minden élethelyzetben betölthessem.

Kérlek segíts, hogy Szent Fiad,
Iránymutatásait mindenkor felismerjem és
Életem során, követni tudjam.

Atyám kérlek ehhez adj erőt és védelmet
Számomra.

S ha méltónak találsz szolgálatodra,
Add, hogy élő alázattal szolgálatodra lehessek.

Uram! Mindenkor, mindenben legyen meg a Te akaratod!

Ámen.

Db. 2019.05

GYERMEKNAPRA

Drága kislányomnak!

Mindig óvtalak,

És fogtam a kezéd.

Mikor beteg voltál,

Órködtem ágyad felett.

Immár felnőtt lettél,

Ám, számomra mindig

A gyermekem maradsz.

Bölcsességemet,

Mind átadtam neked.

Fogjad az Úr kezét,

Soha el ne engedd!

Csak higgy és érezd Őt,
Csak higgy és láthatod,
Csak higgy és hallhatod,
Kegyelemmel vezet,

Az életutadon.
Erőt ad, vigasztal,
Mindent megad neked,
Ami lehetséges,

Felvállalt pályádon.
Mindig hit vezessen,
Szívedben, önzetlen
Szeretet lángoljon!

Gyermeki boldogság,
Soha el ne hagyjon,
Ezt kívánja neked,
Féltő édesanyád.

Db. 2019.05.

BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT

Boldog születésnapot,
Tiszta szívből kívánok!
Szeretet virágaiból,
Küldöm színes szívcsokrom!

Légy mindig nagyon boldog,
Ahogyan a felkelő,
Fényben fürdő napsugár,
Mely szikrázóan ragyog.

Lebegjen vidám mosoly,
A sugárzó arcodon,
Szemed örömtől csillogjon,
Miként a fény gyémánton.

Lelked legyen bölcsesség,
Örök tiszta forrása,
Életed göröngyös útján,
Istenhited táplálja.

Db. 2019.05.

A NAP

A legcsodálatosabb,
Ósi, égi tünemény.
Életet, melegséget,
Áraszt a Föld bolygóra.

A napból sugárzik ki,
Az a delejes erő,
Amit a légköre,
Meleggé alakít.

Fényével beragyogja,
A naprendszerünket.
Világosságot adja,
A világmindenségnek.

Erői leáramlása,
Hoz szeretetet szívünkbe,
Békés, nyugodt áldása,
Emeli fel lelkünket.

Vakítón, királynőként,
Ragyog az égbolton.
A csillagok világának,
Ó felséges koronája.

Db. 2019.05.

A HOLD

Az éj sötétjében,
Ragyogó csillagok,
Sugárzó fénykörében,
Ezüstösen csillog,

A felderengő Hold.
Formája változó,
Kecses, íves, Újhold,
Földről, így látható.

Gyönyörű látványt nyújt,
Növekszik fokozatosan,
Napról – napra az égen,
S kiteljesül egészen.

Oly varázslatos fénye,
Elcsábul a tekintet.
Közelsége folytán,
Erősen hat a Földre.

Telihold erőinek,
Szabad leáramlása,
Nyugtalanítóan hat,
Az emberi világra.

Mély tenger árapálya,
Függ a Hold járásától,
És ilyenkor szenvedünk,
Az álmatlanságtól.

Felszíne rideg, kietlen,
Felénk mindig, fénytől
Duzzadt arcát mutatja.
Ám, sötét túloldalán,

Az élet mostoha.
Kábulatba ejtő,
Szépsége földünkről.
Eltereli figyelmet,

A magában hordozó,
Sötétség erőiről.
Az égbolton egyedüli,
Éj királynóként tündököl.

Db. 2019.05.

A FÖLDRE SZÜLETÉS

Isten törvénye uralkodik,
A végtelen mindenség felett,
Édesen némul el mellette,
Az ezernyi színű akarat.

Órangyal kísér le a Földre,
Bajban ő lesz segítségedre.
Fénysugárból alkotott lények,
Mint a gomolygó köd lebegve.

Hullámozva követnek téged,
Égi zene kísér utadon,
S búcsúzik szellem családot.
Mérhetetlen úr föld s ég között,

A Kozmoszban piciny porszem vagy.
Fényalak puha ölébe kap,
Megnyílnak szemeid látsz, érzel.
Látod jövődet, születésed.

Ám, a további folytatás,
A Jó Isten kezében van.
Elfeledd égi otthonod,
Vár rád a földi családod.

Fogadd, hódolj az akaratnak,
Kezd az életedet, mint gyermek,
Imádd az Istent ki teremtett,
Aki, mindenhol, mindig jelen van!

Db. 2019.05.

FEL AZ ÉGBE

Egy angyal szárnycsattogásai,
Hasítják végig a levegőt,
Lengedező, lágy suttogással,
Szférák zenéje kíséri őt.

Gyöngéden öleli magához,
Szeretve, féltve egy alakot,
Neki nincsenek még szárnyai,
Ám, mosollyal simul karjain.

Méltósággal emelkednek fel,
Csak lebegnek folyton fölfelé,
Az egyre ritkuló levegőn,
Fénylő, napsugaras felhőkön.

Léggörben homályos alakok,
Köröttük angyalok s Szeráfok,
És a zarándok földi szellem,
Tör magasba egyre könnyebben.

Vigasztalás szelleme fénytől
Övezve siklik el mellettük.
Máshol lelkek ezer világból,
Emelkednek ki sírjaikból.

A jók és a rosszak elválnak,
Mint fénylő napsugár s ködárnyak.
A jók angyaloktól kísérve,
Emelkednek fel az Istenhez.

Míg a rosszak alsó rétegekben,
A puszta, rideg világokban,
Szenvedőkként lent maradnak,
Elkövetett bűnükért vezekelnek.

Fényes angyal kedves terhével,
Áthaladt, mind e rétegeken.
Földi léleknek kiteljesedett
Szárnya mire világukba elértek.

Abba a szférába ahová,
Az Isten kegyelme osztotta.
Dicsőítő éneket zengő,
Fénytisztá' Szeráf vált belőlük.

Db. 2019.05.

APÁK NAPJA

Drága Édesapám!
Értünk sokat dolgoztál,
Szeretve fáradoztál.
Angyalok hívására,

Égi szférákba távoztál.
A példaképem voltál,
Itt e földi világban.
Betöltetlen úr maradt,

Életem viharában.
Tudom, nem tétlenkedel',
A felhők mögül néha,
Boldogan letekintel'.

Szeretnek rózsaszín
Fénye ölel át téged,
Apák napja ünnepén,
Így köszöntelek téged.

Db. 2019.06.

TENGERPART

Némán ülök a tengerparton,
Tekintetem a hullámokon.
Ó mily ereje van a víznek,
Fodrozódnak habjai fehéren.

Sós illatot hoz a szél felém,
Tengernek zúgása zenél.
Kagylót sodor aranyhomokra,
Hűsít a pálmafák árnyéka.

Távolban dagadó vitorla,
Ósi, régmúlt idők hajója.
Megborzolva hátát a víznek,
Siklik, oly kecsesen tova.

Tűzpiros, kék, rózsaszín, sárga,
A szivárványszínek pompája,
Fénylő korall erdők csodája,
Tengeri mélység élővilága.

Lelkemben hordozom e tájat,
Olykor fellebbentem a fátylat,
Elmerülök tükröződésében,
S a szelek szárnyán visszatérek.

Db. 2019.06.

SÉTA AZ ERDŐBEN

Túrázni indul egy vidám csapat,

Élükön túravezető halad.

Zizeg a falevél lábuk alatt,

Fáradhatatlan a csipet – csapat.

Néha meg – meg állnak gyönyörködnek,

Mily csodás látványban részesülnek.

Széjjel nyílnak erdő lombjai,

Csalogatnak tisztás kék fürtjei.

Mámorító Menta s Levendula,

Út szélén szeder, málnabokorban.

Frissítő csemege túrázóknak,

Kis időre sétával fel is hagynak.

Megjelenik az égnek királya,
Sasok köröznek vitorlázva.
Kicsinyjeiket így védik, óvják,
Látványuk meghatóan csodás.

Sziklák között bandukolva tovább,
Láthatjuk a természet, mily vidám.
Hatalmas békát faragott kőből,
Ki arra jár megcsókolja rögtön.

Királyfivá ugyan nem változik,
De mindenki reménnyel távozik.
Sudár fáknek különbözősége,
Az erdők mélyének nagy rejtélye.

Körül öleli arra haladót,
Nyugalmával és szeretetével
Árasztja el a kirándulót,
S csendjében néha halkán susog.

Sötét, sűrű fák lombjai között,
Úgy cikázik a napnak sugara,
Mint fel – fellobbanó gyertyaláng,
Őszi, alkonyati éjszakán.

Az útnak végén egy szirthez érve,
Túrázók álmélkodva megpihennek.
Hegy nyelve nyúlik a levegőbe,
Alatta tátong szakadék mélye.

Hegyoldalak arca körülötte,
Zöld, piros, sárga, barna árnyai,
Pompáznak szín kavalkádjai,
S szédítő, varázslatos szépsége.

Lelket bűvölő e táj ereje,
Aki egyszer látja s megcsodálja,
Örökké visszhangzik lelkében,
A hegy ormának hívó szava.

Db. 2019.06.

A SPIRITIZMUS

Spiritizmus alapja,
S jelentése lélektan.
Az igazi lényege,
Erkölcsei, bölcséleti,

Lélektani részben van.
Tudatosan e szerint
Élni és gondolkodni,
Ez életfilozófia.

Jellemünket, lelkünket,
A tökéletesedés
Útját követve fejlődni,
Komoly cél életünkben.

Igazi spiritizmus,
Isten törvényén alapszik.
Óriási arányokat
Felölelő tudomány.

Bölcseleti, valláserkölc,
Ismert és ismeretlen,
Egyetemes természeti
Törvények ágazatai.

Régen csak beavatott
Szent férfiak és papok,
Bölcselkedők, írástudók,
Ismerték az igaz vallást.

Kezeikben összpontosult,
Minden tekintély, befolyás.
Nem hirdették népüknek,
Az igaz, titkos tanítást.

A spiritizmus vigaszt,
Reményt, erőt, hitet ad,
Hogy Földi életünkben,
Fejlődjünk erkölcsileg.

Életünk küzdelmeit,
Tisztességgel legyőzhessük,
Emelkedjünk s tisztuljunk.
Spiritizmus tanításai,

Megpróbáltatásaink,
Okaira mutatnak rá,
S kezeinkbe adja,
Kivezető út fonalát.

Az IGAZI spiritizmus,
Semmi olyat nem tanít,
Amely beleütközne,
Bármely vallás tanába.

Minden jó, ami Isten
Törvényével egyezik,
És minden rossz, ami
Azokba bele ütközik.

Db. 2019.07.

KARMA

A fejlődést természet
Törvénye vezeti,
A születés és halál,
Újra születés által.

Ok – okozati törvény
Érvényesül a tisztulás,
Fejlődés érdekében.
Ezt nevezzük karmának.

Következmények törvénye,
Bűn, büntetlenül nem marad.
Minden szeretetlenség,
Bántalom vagy kevélység,

Ki kell egyenlítődjön.
Amit okozunk másnak,
Azt vissza is kell kapjuk,
Hogy ily módon tapasztaljunk.

A fájdalom, szenvedés,
Megtanítja az embert,
Mások elfogadására,
Megbocsájtás tudására.

Csak úgy haladunk előre,
Ha a szeretetben való
Kiegyenlítődé,
Megtörténik mindenkivel.

Mindenki Isten gyermeke,
Csak a lelkünk fejlődése,
Nem egyforma fokozaton,
Nem egyszerre történik.

Az ember egy – egy élete
Során fejlődni köteles,
Erkölcseileg s szellemileg.
Haladni, így tud előre.

A földi életéből,
Amikor eltávozik,
Az ember érzésein
Kívül, mást nem visz magával.

A lexikális tudás,
Valamint földi testünk,
Vagyunk itt maradnak,
Anyag vonzás körében.

A karma lefolyása,
Hullámszerű és minden
Hetedik pihenő élet.
Hat tele küzdelemmel,

Melyben elfárad a lélek,
Ezért hetedikben pihen.
Ekkor az addig megszerzett,
Összes képességet,

Az újra születéskor,
Magával hozza lelkében.
Ez egyben egy vizsga is.
Lehet könnyebb életben,

A lelki fejlődésben,
Magasabb fokozat felé
Emelkedni vagy elbukni,
Életet eltékozolni.

Nemzeteknek is meg van,
A sajátosságos karmájuk.
Kik egykor hódítottak,
Majd területet vesztek.

Mindenki odaszületik,
Ahová életútja,
Feladata szólítja.
Így érvényesül a törvény.

Karma következménye,
Az életek sorozata,
Ez a reinkarnáció.
Ezért nagyon fontos,

A szeretetben való,
Kiegyenlítődés.
Ne vigyünk át semmit,
Következő életbe.

Lélek normális élete,
A szellemi lét, mely örök.
Testi lét csak időleges,
Átmeneti küzdő tér.

Lélek vezeklése múltért,
Megpróbáltatás jövőért.
Egy új kiindulási pont,
Minden egyes földi élet.

Db. 2019.07.

TEST LÉTEZÉSE

Fizikai test épségére,
Egészségére vigyázni kell.
Mindent lehet, de csak mértékkel,
A szándékos kockáztatásnak,

Mindig megvan visszahatása.
Isteni életerő a lélek,
Élteti a fizikai testet.
Összeköti testet és lelket,

Egy fényes energia szál,
Életszalag neve, ezüstfonál.
Fényből szőtt ruha átöleli
A lelket ő test s lélek szelleme.

A fizikai testünket,
Auramező veszi körül.
Védőburok tojás alakú,
Benne hét réteg található.

Az alsó három rétege,
A földi testhez tartozik,
Míg a felső három réteg,
A lélekhez tartozik.

Halálkor alsó három réteg,
Itt marad a földi világban,
Mely negyven nap alatt bomlik le
Fokozatosan a testkörül.

A felső három réteg elmegy,
Lélekkel együtt a szellemvilágba,
Amíg középső asztrál réteg,
Feloldódik a légkörben.

Állatoknak és növényeknek,
Csak testük s lelkük létezik.
Ők halálukkor a légkörben,
Feltisztulnak és feloldódnak.

Majd rögtön új életmintát
Találva újra testet öltenek.
Fajokként szaporodnak,
Nincs köztes lét számukra.

Mivel hiányzik a szellemük,
Nem gondolkoznak, nincs öntudatuk.
Így öntudatlanul követik,
A természet törvényét.

Db. 2019.07.

FÖLDI ÉLET UTÁN

Minden ember kap figyelmeztetést,
Valamilyen formában halála előtt.
Álomban vagy gondolatban,
Akár felfogja vagy hárítja,

Lelke készül az átmenetre.
Elhalt rokonok, barátok jönnek,
Kik nem lesznek ott átsegítésnél,
Ilyenkor nagy a jövés – menés.

Az állatok ezt érzékelik,
Ekkor ők nagyon nyugtalanok.
Az átmenet ugyan úgy történik,
Mint ahogyan gyermek születik.

Ott is várják a lelket segítők,
Valamint elhalt hozzátartozók.
Elhalálozás pillanatában,
Semmit sem érez eszméletlen.

Lélek kiemelkedik testéből,
Adott pillanatban halál angyala,
Elvágja az életszalagot,
S már nem hat fizikai testére.

A másvilágba születéskor,
Először kábultságot érez,
Általában nem tudja, hogy meghalt.
Segítői gyorsba fektetik,

Betakarják és hagyják pihenni.
Ha hitetlen volt sötétségben van,
Nem látja körülötte lévőket,
Így kommunikálni sem tud velük.

Ez lehet egy hosszabb fázis,
Mind addig, míg meg nem tér Istenhez.
Ha hite volt akkor fényben ébred,
És látja az őt körülvevőket.

Csak az érzéseinket visszük át,
Ezért itt semmihez sem szabad
Ragaszkodni, hiányérzet marad
Utána s az szenvedtetni a lelket.

Ott erőteljesebbek az érzések,
Mivel itt a test sokat tompít.
A földi életünk egy színház,
És amink van azok csak kellékek,

A feladatunk megvalósításához.
Pihenést követően a lelket,
Öntudatára ébresztik,
S már tudja szellemvilágban él.

Még a földi légkörben marad,
Élvezi, hogy egy gondolattal,
Oda megy, ahova csak akar,
Tanulhat, segíthet vagy pihen.

Később védőszellemével együtt,
Emelkedik és a lelkének
Megfelelő fokozata szerint,
Saját szférájába belép.

Itt kívülállóként látja életét,
Mint egy film leperreg előtte.
Ítélik saját maga felett,
Segítségére van védőszelleme.

A feldolgozás és elemzés,
Annyi ideig tart ahány évet élt.
Látja mit tett jól és rosszul,
Mit hozzon helyre legközelebb.

Már céltudatosan fejlődik,
A szellemvilágban ismerkedik
Mindazzal, amire szüksége lesz.
Előkészül a leszületésre.

Fontos imádkozni halottakért,
Elhagyhassák a földi légbört,
Végezhessék feladataikat,
Angyalok segítsék útjukat.

Ezért fontos a földi életben,
Szeretetben kiegyenlítődés,
Mert, haragot, mint érzést átvisszük,
A következő életünkbe is.

Áthozzuk mind addig akár
Életsorozatokon keresztül is,
Ameddig meg nem történik,
Szeretetben kiegyenlítődés.

Ezért van letakarva múltunk,
Isten irgalma, kegyelme által,
Tiszta lappal indulhassunk,
Szeretettel megbocsájtsunk.

Db. 2019.07.

SZABAD AKARAT

Isten szabad akarattal,
Teremtette a lelkeket.
Tökéletes szabad akarata
Van mindenkinek a jóra.

Vagy akár ösztöneinek
Engedve szenvedélyeivel,
Rabszolgává tegye önmagát.
Ez a lélek fejlődésének,

Alfája és Omegája.
Ez dönti el a sorsunkat,
Életünk kulcsa boldogulásnak,
Avagy gyötrelmünk okozója.

Becsületben élni, más jogát
Nem sérteni, kinek – kinek
Mehagyni szabad akaratát,
Ez a hármas arany szabály.

Valaki, minél jobban tiszteli,
Másoknak a szabad akaratát,
Annál inkább elfogadóbb,
Megértőbb és megbocsájtóbb.

Ki, milyen életet akar
Magának, olyanban van része.
A rossz döntéseknek mindig,
Meg van a visszahatása.

Ezek olyan tapasztalatok,
Fájdalmak és gyötrelmek árán,
Melyek tanulságul szolgálnak,
Lelkünk fejlődés irányának.

Minél fejlettebb egy lélek,
Annál határozottabb az öntudata.
Így határozottabban tudja,
Kivonni magát a lehúzó

Erők hatásai alól.
Jó döntéseknek is megvannak,
A maguk pozitív hatásai,
Minél több jó döntést hozunk,

Annál jobb minőségű életünk.
Sok küzdelem vezet odáig,
Felismerni azt, hogy mások
Elvárásai irányítanak.

A lélek mindaddig nem halad
Saját életútján, ameddig
Kényszerítő körülményeknek,
Külső hatásai alatt áll.

Magunk kérjük az életet,
Magunk szabjuk pályánk irányát,
És életünk feladatait,
Lelkünk érzi ez irányelvet.

Ráhagyatkozva kell követnünk,
Felvállalt feladatainkat
Életünk során beteljesítenünk,
Hogy sorsunk akaratát véghez vigyünk.

Debrecen, 2019.07.

AZ ÁLOM

Álomfejtés régóta létezik,
Régen az álmodó elment,
Paphoz, Varázslóhoz, Asztrológushoz,
Éppen a kornak megfelelő,

Ezzel foglalkozó személyhez.
Éjszaka mindenki álmodik,
Csak legfeljebb nem emlékszik,
Nem tudja áthozni ébredéskor.

Amely álomra emlékezünk,
Általában van jelentősége.
Ha az álom, azonban szaggatott,
Vagy értelmetlen képek sora,

Úgy nem jelentőségteljesek.
Álomban szellem kilép a testből,
Szemlélődik, más lelkekkel
Beszél, avagy tanácsot kér.

Valóságos képeket lát,
Valóságos eseményt él át.
Ha hirtelen térünk vissza,
Akkor a testünk megrázkódik.

Vannak visszaemlékező,
Visszatérő s jövőbe látó,
Vagy figyelmeztető álmok.
Az álom nyelve szimbolika.

Minden embernek van saját,
Kialakított szimbóluma,
Az álmai megfejtéséhez.
Emlékezzünk álmainkra.
Db. 2019.07.

SZFÉRÁK

Nap, Föld légkörbe áramlása
Során s Földből való kiáramlás
Következtében, gőzök keletkeznek.
Melyek a mikro kozmikus világ,

Magvát képezik nehézkedés,
Körforgás törvényét követik.
Spirálban hét légköri gyűrűt
Képez a Föld és a Nap között.

Földhöz közelebb eső gyűrűk,
A leganyagiasabbak,
Míg távolabbiak szellemibbek.
Minden légköri gyűrűben,

Hét szféra található.

A Napnak hat napköre van.

Szférák s légköri gyűrűk között,

Nincsenek éles határvonalak.

Itt a fokozataik szerint,

Helyezkednek el a lelkek.

Melyet fejlettségi minőségük ad,

Földi életük befejezésével.

Bűnük súlya s gyakorisága,

Lefelé húzza a lelket.

Ráarakodik mint negatív erő,

S visszaszületés kötelező.

Amikor jelleme feltisztul,

Már nincs visszahúzó erő.

Földre születése nem kötelező,

Önként vállalhat missziós utat,

Szeretet ereje visszahozhat.
Ilyenkor tanító és segítő,
Szeretteit felemelő,
Szolgálatot végző küldött.

Magával hozza megszerzett
Képességeit mellyel Isten
Szolgálatába állítja,
Életét és tevékenységét.

Létét már maga választja,
Lehet valakinek őrangyala,
Avagy szférákban feladata.
Ez a lelki fejlődés útja.

Db. 2019.07.

TUDOM JÉZUS ÉL

Tekinteted fókusza előtt,
Mikor elhomályosodik a föld,
Szemeid az égre emelve,
Menny világa nyílik meg előtted.

Arany fénysugár éri el szíved,
Lelked ajtaját Jézus nyitja meg.
Betölt a szeretet forró lángja,
Felemel téged Jézus karja.

Látni kegyelemteljes mosolyát,
Érezni tiszta fény forrását.
Hallani kedves hívó szavát,
Jőj, megmutatom Atyám világát.

Élettörvényét a szívbe írja,
Bűnöktől lelket megtisztítja.
Tanítványit kézen fogja,
Fényösvény útját megmutatja.

Aki Jézus Krisztust elfogadja,
Küldött lesz kit hív szolgálatra,
Fény, ragyogás tölti be életét,
Mert Jézus várja őt az út végén.

Db. 2019.07.

VIGASZT NYÚJTÓ IMA

Édes, Jó Atyám!
Kérlek hallgasd meg imám.
Emeld tekinteted azokra,
Kiknek fájdalomtól gyötört,
Könny áradata hull arcukra.
Kérlek töröld le könnyeiket,
Békítsd meg szívüket s lelküket.
Vigasztaló angyalok vegyék körül,
Őket és szeretteiket.
Mutasd meg a kivezető utat,
Hogy el tudják engedni fájdalmukat.
Helyét töltsse be a Te Szent szereteted,
Adj erőt és bölcsességet,
Erősítsd hitüket Tebenned.

Uram! Köszönöm, hogy meghallgattál.

Legyen meg a Te akaratod!

Ámen.

Db. 2019.07.

URAM, TÖLTS BE

Uram tölts be egészen,
Fényed a szívemen át,
A lelkemig elérjen,
Hozzá sötétség ne férjen.

Kérlek vezesd életem,
Hű szolgálatodra,
Alázattal hadd legyek,
S mit kérsz teljesíthessem.

Kezed én el nem engedem,
Vezess át próbatételeken.
Kegyelmeddel, nyújts védelmet,
Szeretet őrködjön felettem.

Uram, tölts be egészen,
Fényed a szívemen át,
A lelkemig elérjen,
Hozzá sötétség ne férjen.

Db. 2019.08.

KI A GYÓZTES

A Kolibri egy piciny madár,
Ám, gyorsan röpül szárnyaival.
Mindig álmélkodott a Gólyán,
Gondolta vele versenybe száll.

Sokat gyakorolt büszkélkedett,
Hitte erős s repül szélesebesen.
Míg a Gólyának röpte lassú,
Legyőzheti őt váratlanul.

Egyik alkalommal kihívta,
Versenyezzenek Gólya úrral.
A Gólya csodálkozott rajta,
Legyen Kolibri így akarta.

Harmatos reggelen másnap,
Célvonalhoz együtt felálltak.
Győz ki először éri el,
A folyónak túlsó partját.

Kolibri gyorsan felröppent,
Ám, elfáradt a folyó felett.
Vízre hullott szárnyaival
Csapkodott, vergődött mód felett.

Feléje ért a Gólya is,
Megmosolyogta kis Kolibrit.
Látod – látod, hogy megjártad,
Mindenkinek más hol van határa.

Engedd tolladba kapaszkodjak,
Kérte Kolibri alázattal.
Nem bánom mondta a Gólya,
S egyik lábát odanyújtotta.

Majd így repültek együtt át,
A folyónak túlsópartjára,
Azóta él a Kolibri
És a Gólya barátságban.

Db. 2019.08.

AZ ÉLET ÖRÖME

Az emberek célja boldogság,
Egy életen keresztül hajszojja.
Ezért eped s fárad oly sokat,
Kitudja elégíteni vágyát.

Ám, a boldogságnak vágyát,
Teljes mértékben soha
Sem tudja kielégíteni,
Hiába nem tud megnyugodni.

Lelke vágyik ismeretlenre,
Nem elérhető földi örömrre.
Szív szomjazik a lelke eped,
Ha lélek fáklyája sírban kialszik,

Ugyan majd hol fogja az ember
Gyötrő vágyát kielégíteni?
A lélek Istennek elszakadt
Lehelete, teljes boldogság,

Csak Ő szárnyai alatt lehet.
Isten boldog, mert tökéletes,
Végtelenül szeretetteljes.
Végig törekednünk kell arra,

Legalább megközelítsük.
Az ember is annál boldogabb,
Minél inkább törekszik arra,
Isten hasonlósága legyen.

Sokan idegenkednek vallástól,
Tehernek, elviselhetetlenek
Tartják kötelességeit.
Nem béklyó! Szárny, mely felemel.

Igazi vallás nem követel,
Nem kell, hogy mindenről lemondjál,
Élet tiszta örömét megtagadd,
Világtól elvonulnod nem kell.

Nem kell feláldoznod az élet
Vidámságát, szelíd örömeit,
A vallásnak oltára előtt.
Szeretni az életet nem bűn.

Csak soha ne szakadj el Isten
Boldogító szeretetétől!
E szeretetet folytonosan,
Rendületlenül fent tartsd szívedben!

Ha minden változik körülötted,
Szilárdul állj meg a hitedben,
Szemeid Istenre szegezd,
Várj tőle mentő segítséget.

Vallásosság az élet minden
Állapotával összefér.
A szív vidámsága az élet
Elfogyhatatlan szent kincse.

Csak nyújtani kell kezeteiket,
Hogy lelketek szomját enyhítsétek.
Kis felleg elfedi a napot,
Kis bánat árnyékot vet szívre.

De a fellegek is eltűnnek,
Ha meg tudod őrizni lelked,
Békéjét és nyugalját Isten
Élő forrásába vetett hitben.

Ne félj a vallástól megtanít,
Hogyan légy boldog, örömteli.
Isten mindenkit boldognak
Teremtett, csak meg kell tanulni.

Mint mindenért a világban,
Fáradni és dolgozni kell,
S tudni is kell boldognak lenni.
Aki nem dolgozik a saját,

Boldogságáért, nem kormányoz,
Nem a helyes irányba halad.
Könnyelműen hagyja magát sodortatni,
Nem fog csónakja célba érni.

A végtelen öröm s boldogság,
Amely betölti lelket, szívet,
Amikor az igazság által,
Közelebb jutott Istenhez.

Boldogság derűje önti el
Az embert, homlokán a lélek
Nyugalma ragyog, szelíd, tiszta,
Amely a szívéből ered.

Üdítsétek fel szíveteket,
Az Isten szeretetében,
Végtelen szépnek, igazságnak,
Tökéletesség verőfényében.

Db. 2019.08.

A LÉLEK NYUGALMA

Sohasem a bánat töri össze
A szívet, hanem a félelem,
Hogy nem tudjuk elviselni,
A szenvedést és fájdalmakat.

Nemes ércnek tűz a próbája,
Lélek erejének szenvedés.
A gyenge leroskad alatta,
Míg az erős felemelkedik.

Vihar után a búza is,
Görnyed, kövér eső csepp alatt,
Ám, első napsugár felszárítja,
Fejét frissen emeli magasba.

Nincs ember a földön kit sorsa,
Kisebb – nagyobb mértékben alá
Ne vetne próbák szenvedésének.
Földi élet, meredek pálya.

Aki a csapások idején,
Lelkének nyugalját, egyensúlyát,
Meg tudja őrizni nagyobb hős,
Mint ki gyáván kitér előle.

A lélek nyugalma, boldogság
Termőföldje, dolgozni kell érte.
Egyengetni kell ezt az ösvényt,
Melyen keresztül beléphet

A szívbe boldogság ereje,
Mert békés szívben lakik az Isten.
Tiszta lelkiismeret hozza
El végleg a lélek nyugalját.

Mit vágyaink élénk festenek,
Csak felhevült, hiú álmok,
Vagy elérhetetlen fantomok.
Színes szappanbuborékok,

Egy pillanatig gyönyörködtet,
Majd szétpattan szellő érintésre.
Az élet nem tündér álom,
Fárasztó, kemény küzdelem.

Legtisztább szándékainkat,
Félreismerik, megnyomorítják,
Legbiztosabb reményeinkben,
Jön egy váratlan csapás, csalódás.

Oh, mily kincs ilyenkor az Isten
Szeretetével betelt, nyugodt
Lelkiismeret, mely szárnyakat
Ad, fáradt szívnek, léleknek.

Lélek ellenálló képessége,
A lelki nyugalom és béke,
Benne sarjadzó életerő
Pedig, az Isten szeretete.

Isten temploma menedékhely,
Mely mindenki előtt nyitva áll,
Oltárára tett gondjainkat,
Az Úr kegyelme oldozza fel.

Db. 2019.08.

NYÚLFI KÓPÉSÁGA

Élt egyszer egy nyúlfi, aki
Elmesélte történetét.
Egyszer talált egy gyönyörű,
Zöldségekkel teli kertet.

Igen ám, de kapu zárta,
Kertet körbe – körbe járta.
Oldalait kerítés fonta,
Csak egy kislány volt a házba.

Étvágya folyton csak nőtt – nőtt,
Sok finom zöldséget látva.
Majd furfangosat gondolva,
A kislányt megszólította.

Engedj be kislány a kertbe,
Apukád engedélyezte.
Délben meg majd engedjél ki,
Az apukád így rendelte.

Így ment ez több napon át,
Nyúlfi hasát jól megtömte.
Egyszer csak kislány apjának,
Feltűnt friss zöldségek hiánya.

Nyúlfit elmondta kislánya,
Jó most is engedd be lányom,
Ám, délbe őt ki ne engedd.
Este haza jött az apa.

Nyakon csípte nyúlfi urat,
Elvitte kopár sziklákhoz,
Hol zöldség környéken se volt,
Majd ott hagyta tanulságul.

Nyúl úrfinak korgott hasa,
Sokáig ugrált, mire egy
Üde zöld rétet talált.
Meg is tömte jól a hasát.

Így tanulta meg a nyúlfi,
Nem szabad másokat becsapni,
Mert a végén ő jár pórul,
Furfang előbb – utóbb kiderül.

Db. 2019.08.

EGÉRKE UTAZÁSA

Élt egyszer egy egéryanó,
Pöttömnyi kis unokájával.
Egy nap kiséger gondolta,
Elmegy világmörüli útra.

Nagyanya útravalót adott,
S elkísérte egérlyuk széléig.
Egérke vándorolt sokáig,
Egészen reggeltől – napestig.

Mikor hazatért a nagy útról,
Lelkesen mesélt kalandjairól.
Képzeld öreganyó mi történt,
Én vagyok a legerősebb,

Legügyesebb és legvitézebb.
A tengerig is elmentem,
Se széle – se hossza oly hatalmas,
Óriás hullámok csapkodtak.

Ám, nem ijedtem meg tőle,
Átúsztam s el is csodálkoztam.
Ahogy tovább mendegéltem,
Egy olyan nagy hegyhez értem,

Csúcsán megakadt a felhő,
Tetején rengeteg erdő.
Nem akartam megkerülni,
Neki futottam s átugrottam.

Még én is elcsodálkoztam,
Ahogy tovább sétálgatok,
Látom két medve viaskodik,
Egyik fehér, másik fekete.

Én nem féltém tőlük, hanem
Közéjük rontottam, egyiket
Jobbra, másikat balra dobtam.
Magamon úgy elcsodálkoztam.

Drága unokám! – szólt az anyóka,
Ismerem a tengert, Rénszarvas
Patanyomába gyűlt meg a víz.
Azt a hegyet is ismerem,

Vakondtúrás tetején nőtt fű.
Ismerem a medvéket is,
Egyik fehér pille, másik légy.
Erre sírva fakadt kiséger,

Akkor nem vagyok se erős,
Sem ügyes, még csak vitéz sem?
Így szólt erre bölcs öreganyó,
Ily pöttöm kiségernek mint te,

Mind ezek nagyon – nagy dolgok.

Az állatok mind egyediek,

Mindegyiknek más élet adott,

Maga területén mind vitéz.

Db. 2019.08.

ELMÉLKEDÉS A LÉLEKRŐL

A lélek biztosíték bennünk,
Örök hallhatatlanságra.
A test csak porhüvely, ahogyan
Magasra törő sas kalitkája.

Rácsai töredeznek míg
Végül szerte - széjjel hullanak.
Kirepül az égi madár,
Isten hazájába visszaszáll.

A lélek felüláll anyagon,
Ez a lélek Isten szikrája.
Így lesz az ember hallhatatlan,
Örök szellem, mely nem semmisül meg.

A test változik, alak meggörnyed,
Haj, megőszül, érzékek gyengülnek,
Így pusztítja el anyagot az idő.
Lélekhez nem fér, mert felette áll.

Isten csak azért teremtett
Volna, hogy amit egyik kezével,
Alkotott a másikkal megsemmisítse?
Ha nincs örök élet mi értelme?

Ugyan mivé lenne az ember,
Ha nem élne szíve mélyén,
A viszontlátás gondolata?
A hervadás csak új élet kezdete,

Mely egy végtelen örök virágzás.
Ez a remény megenyhíti,
Megvigasztalja a lelket.
A Menny csodás angyali szentély,

Tiszta szeretet, világosság,
Melyben az értelem fénye,
Összeolvad a szeretettel.
Boldogságnak annál nagyobb,

Örömeit élvezzük, minél
Többet látunk az igazságból.
Világosság és szeretet,
Lélek csak ezek után vágyik.

A földön hiába keressük,
Csak Mennyországban találhatjuk.
A szeretettel itt összekapcsolt
Lelkek, ott sem válnak széjjel.

Isten az örök szeretet,
Ki szeretetben marad vele,
Élő hittel és reménnyel él.
Akik szívtől itt elszakadnak,

Egykor viszontlátják majd egymást,
Nem veszítettük el lelküket.
Földi út vége csak egy állomás,
Mert a halál csak álom csupán.

Db. 2019.08.

ELTÁVOZOTTAK

Betegségben vagy hirtelen,
Mindannyian eltávoznak,
Kik a földi pályájuknak,
Végállomásához értek.

Eltávozás körülményét,
Leszületéskor ők maguk
Vállalták fel szeretetből.
Szenvedést a gyengébbekért,

Vagy hirtelen, kíméletből.
A Földi tehertől mentes,
Fénnyel tele világokban,
Lelkük könnyű, felszabadult.

Ne kössük hát őket ide,
Szomorú fájdalmainkkal,
Engedjük el őket szeretettel.
Hadd végezzék odaáttal,

Rájuk szabott munkájukat.
Gyújtsunk gyertyát lelkeikért,
Fény a fénnel érintkezve,
Megérik a szeretetet.

Boldogságtól ragyog lelkük,
Mikor imádkozunk értük.
Úr áldását nekik kérjük,
Szeretetben egyesülünk.

Testüket már befogadta,
Visszatértek földporába.
A sírhantjuknál megállva,
Emlékezzünk vándorútjukra.

Db. 2019.09.

A SZEGÉNY FIÚ

Élt egyszer egy szegény család,
Egy fiúkkal s két lányukkal.
Egész naphosszat dolgoztak,
Hogy legyen betevő falat.

Ám, a fiú gondolt egyet,
Szerencsét próbálni elmegy.
Fáradt volt a sok munkától,
Gondolta könnyebbet keres.

Ahogy az erdőt járta,
Már majdnem ráesteledett,
Egyszer csak a bokor alján,
Fényesség pulzálni kezdett.

Odament és felemelte,
Alig hitt a szemének,
Szikrázó, színarany patkó,
Mely könnyen elfért zsebében.

Boldogan ment szüleihez,
Szerencsését elmesélte.
Másnap is kiment az erdőbe,
Patkót zsebébe rejtette.

Szülők mondták hagyja otthon,
A kincset el ne veszejtse.
Ám, nem hallgatott jó szóra,
Elindult s az erdőt járta.

Egyszer csak eléje került,
Egy bábajos, gyönyörű lány.
Mosolyogva cirógatta,
Szegény fiút elbájolta.

Rögtön feleségül kérte,
Hűsége jeléül tőle,
Az aranypatkót elkérte.
De bűbáj ezzel beérve,

Eltűnt az erdő mélyére.
Szomorúan ballagott haza,
Otthon történeteket elmondta,
Pirkadatkor indult vissza.

Útközben két legényt látott,
Kik egymással viaskodtak.
Aki győz azé az abrosz!
Mit tud az abrosz kérdezte?

Amikor kiterítik,
Sok finomsággal megtelik.
Ej – ha! Én is beszállok érte,
És az abroszt elnyerte.

Nagy boldogan haza vitte,
Család jót vacsorált vele.
Reggel abroszt zsebre vágta,
Úgy indult el útjára.

Hirtelen eléje állt,
Szépséges tündér leány,
Cirógatta, szeretgette,
S az abroszt is elvette.

Szegény fiú, jól megjárta,
Szerencsáját futni hagyta,
Bűbájháló jól befonta,
Tanulást le nem vonta.

Db. 2019.09.

JÁNOSKA ÉS FERKÓ

Élt egyszer a falu szélén,
Öregasszony s öregember,
Jánoska nevű fiukkal,
Ki ügyes volt és szorgalmas.

Feltűnt ez a Ferkónak is,
A falu másik végén élt.
Azonban nem értett semmihez,
Mivel dolgozni sem szeretett.

Volt hatalmas földje, lova,
Ökre és sok baromfija,
Ezt mind lopással szerezte,
Az embereket átverte.

Gondolt egyet s felkereste
Jánoskát, majd megkérdezte,
Hogy segítene e neki,
A búzáját elvetni.

Segítek – mondta, mit fizetsz?
Aratáskor megegyezünk,
Válaszolta neki Ferkó.
Így elvetette búzáját.

Nyár utóján megegyeztek,
Ferkó azt ajánlotta,
Jánoskái a kalász,
Övé meg marad a töve.

Az egész termése oda lett,
Ferkó rájött hoppon maradt.
Bosszúsan vakarta fejét,
Majd legközelebb gondolta.

Tavasszal kérte Jánoskát,
Segítsen elvetni répát.
Jó de hogyan osztozunk el majd?
Kérdezte Ferkót, Jánoska.

Megegyezünk szedés előtt,
Válaszolta neki Ferkó.
Így elvetette a répát,
Ferkó csak nézte a munkát.

Ősszel elment Jánoskához,
Gyere szedjük fel a répát.
Rendben de hogyan osztozunk?
Most nem hagyom, hogy becsapjál,

Te kapod a gyökerét,
Én meg a felső részét.
Nem értett a gazdasághoz,
Jó Jánoska csak mosolygott.

Amikor már megosztottak,
Rájött Ferkó rosszul járt,
Vakarta is megint fejét,
Hogy elszámította magát.

Így jár aki kapzsi, lusta,
Csak henyél naphosszakat,
Abból él, hogy másokat,
Kihasztnál és becsaphat.

Db. 2019.09.

ÉRKEZIK AZ ÓSZ

Érkezik az ősz múlik a nyár,
Ám, Nap forrósága még átjár.
Még lüktetve mutatja magát,
Majd a hűvös ősz köszönt ránk.

Erdő szín kavalkádban úszik,
Sárga – barna árnyban pompázik.
Pirosan izzó falevelek,
Váltották fel az örökzöldet.

Aranyló fásor lombjai között,
Ósi templom tornya tündököl,
Megtörve erdő csendjét,
Harangszóval jelzi létét.

Lengedeznek már hűvös szelek,
Fák lombjukat adják a földnek.
Kopáron merednek ég felé,
Várva takarót mely hófehér.

Db. 2019. 09.

HALOTTAK NAPJA

Értetek szólnak a harangok,
Oh, ti drága szeretet lelkek,
Elhagytátok földi pályátok,
S már szivárvány túlpartján jártok.

E napon egyszerre ünnepel,
Benneteket a Föld és az Ég,
Szabad lelketeket hívja,
Szerető megemlékezés.

Gyertyáknak, mécseseknek fénye,
Fellebben a fátyolon innen,
Ti angyalként suhantok kérésre,
Hol könnycseppet ejtenek értetek.

Szellővel simogattok lágyan,
Szívünk érzi ölelésetek,
Szánkkal hálaimát rebegve,
Kívánunk, boldog örök életet.

Debrecen, 2019. 09.

IMA AZ ELTÁVOZOTTAKÉRT

Drága Mennyei Atyám,
Kérlek hallgasd meg imám.
Hálával és szeretettel gondolok rátok,
Kik már e Földről eltávoztatok.
Kedves családtagjaim, rokonaim,
Barátaim, ismerőseim,
Hiszem, hogy a fátyolon túl majd találkozunk.
S ha vétettem volna ellenetek,
Kérlek bocsátsatok meg nekem.
Én már mindnyájatoknak megbocsájtottam,
Hiszen bántalmakra nem is emlékszem.
Csak hála és szeretet él szívemben,
S arra kérem a Jó Istent,
Ő is bocsásson meg mindenért tinéktek.
Atyai áldása hulljon rátok,
Angyalok segítsék utatok.
Örökélet fényében teljen,

Örömteli, boldog létetek.
Uram kérlek légy irgalmas azokhoz is,
Kikért nem imádkoznak,
Kegyelmeddel áldd meg őket is.
Atyám mindenben, mindenkor
Legyen meg a Te akaratod!
Ámen.

Db. 2019.09.

A VÖLGY

Hegyvonulat mélyében,
Hús kis patak csordogál,
Kristály tiszta vizében,
Látszik sziklás kavicságy.

Meredek hegyoldalak,
Követik a víz útját,
Kis fahidak engedik,
Túrázót a völgyön át.

Égig érő lombos fák
Árnyékában néha – néha,
Megtörik a fénysugár,
Mely sejtelmesen árad át.

Lágy szellő fuvallata,
A testet simogatja,
Csendes erdő mélyében,
Madarak víg dallama.

Fenyvesek elsuttogják,
E vadregényes tájnak,
Oly csodás történetét,
Völgy kialakulásának.

Vihar tépte fák az úton,
Szólnak megért időkről,
Szakadékos hegyoldal,
Benőtt friss zöld mohákkal.

Sziklás katlan végében,
Vízésés zuhan alá,
Szemet elkápráztató,
Gyönyörű festői táj.

Db. 2019.09.

ANYÓKA ÉS A KECSKE

Élt egyszer egy anyóka,
Kinek volt nagy tanyája,
Ültetett sok káposztát,
Ebből tartotta magát.

Ám, volt egy kecskéje is,
Mindig szabadon kószált.
Szertelenül falt káposztát,
Végén alig maradt már.

Ej gondolta anyóka,
Nem lesz jó, ha így folytatja.
Az udvar közepére,
Egy cölöpöt vert le.

A kecskéjét befogta,
Majd pórázra kötötte.
Napi adag káposztát,
Mindig köréje tette.

Így maradt fent a mondás,
A kecske is jól lakott,
És káposzta is maradt,
Mind ketten éltek, boldogan.

Db. 2019.09.

HÁLAADÓ IMA

Uram, hálát adok azért, hogy életre hívtál,
Szereteteddel, kegyelmeddel, irgalmaddal.

A lelki fejlődésemet emelni, tökéletesíteni,
jellememet, javítani és csiszolni,

hogy minél közelebb lehessek hozzád.

Hálatelt szívvel köszönöm, hogy Jézus,
lejött a Földre példát adott és irányt mutatott,
hogyan éljünk emberként a földi világban.

Hálásan köszönöm Uram, hogy vezetsz,
tanítasz, erősíted hitem és biztonyságot adsz.

Köszönöm, hogy oly elnézően mindig megbocsájtasz.

Hálát adok mindazért, amit földi vándorutamra

kaptam tőled az anyagi világtól, hogy
teljesíthessem felvállalt feladatomban.

Köszönet és hála azokért a személyekért,
akik körülvettek és ma is körülvesznek.

Akiket tanítóként vagy lelki edzőként adtál mellém.

Szívből köszönöm mindazt a lelki ajándékot,
amit megosztottál velem.

Uram add, ha méltónak találsz szolgálatodra,
továbbra is szolgálatodra lehessek.

Legyen meg mindig, mindenben a Te akaratod.

Ámen.

Db. 2019.09.

ALKONYODIK

Lemenőben már a Nap,
Látóhatárt elhagyva,
Izzó aranysárga fényt,
Bíbor vörös áthatja.

Sziluettségben az ég,
Rózsaszín és sötétkék,
Természet nyugovóra tér,
Csak Hold ezüst fénye él.

Éjszakának éjjelén,
Előbújnak csillagok,
Égbolt tőlük felragyog,
S vezetnek a Tejúton.

Mint ahogy a Föld forog,
Váltja egymást Nap és Hold,
Időkerék mostoha,
Pörög s nem áll meg soha.

Évek elszállnak tova,
A test lesz Földnek pora,
Lélek fényként él újra,
Egy új dimenzióban.

A Föld is elfáradt már,
Megújulására vár,
Fájdalmasan szüli majd,
Míg terheit lerázza.

Feltisztulva könnyedén,
Emelkedik fényében,
Új arcát megtalálva,
Születik meg Földanya.

Db. 2019. 09.

UTOLSÓ IDŐK ŐRHELYEIN

Küldetésszerű életelnél,
Nem lehet árnyékot kizárni,
Mert maga az árnyék képezi,
A munkát, amit át kell törni.

Szeretet fényt kell árasztani,
Lélek erejével rést ütni,
Tévelygés, bűn sötét kárpitján,
S mutatni szabadulás útját.

A sötétség nem bírja a fényt,
Ezért eloltani akarja,
Akadályozza terjeszkedését,
S a lélek kibontakozását.

A mennyei világosságnak,
Lesz utolsó fellobogása,
Míg él a kegyelem ereje,
Majd felszikkadnak az árvizek,

És megtalálják medreiket,
A folyók és a tengerek.
A mesterségesen okozott,
Tüzet lesz mivel oltani.

Tudatlanságával az ember,
Másik emberen ütött sebet,
Még ki tudja javítani,
Szeretetével átítatni.

Lesz még az Istennek szolgálni
Akarók csoportja a Földön,
Kik lehetővé teszik lelkek,
Gonosztól való szabadulását.

Vannak kik őszinte lélekkel,
Keresik az igazságot,
És ha megtalálták szívesen,
Adják közre útkeresőknek.

Ha sötétség van is ők lesznek,
Akik meggyújtják hit lámpását,
Mely világít előre vetíti fényét,
Órhelyükön sziklaként szolgálnak.

Bizonytalan tétova lelkek
A fénysugarukat követve,
Ha nem is biztos lépésekkel,
De tudnak előre haladni.

Még nyitva áll Isten országa,
Minden szerető ember számára,
Csak az odavezető útra,
Kellene rátalálnia.

Keressétek Isten Országát,
És annak örök igazságát,
Azok szerint építsétek meg,
Magatok életvilágát.

E világ majd beilleszthető
Legyen Isten törvényeibe,
Hogy a kegyelem elvégezhesse
Rajta tudatlanság botlásait.

Db. 2019.10.

INDIÁN NYÁR

Hideg őszi napok után,
Még egy utolsó hóhullám,
Mit felhevít a napsugár,
Majd végleg elköszön a nyár.

Színpompázó falevelek,
Hullanak őszt jelezve,
Fák vetkőzik ruhájukat,
Kérgeikbe burkolódnak.

Felkészülnek ők a télre,
Ám, még fürödnek a fényben,
Indián nyár melegében,
Elsuhanó lágy szellőben.

Természetnek nagy csodája,
Szivárványos őszi tájban,
Nyári meleg kacsintása,
Pillanatnyi vidámsága.

Db. 2019. 10.

BŰNBŒCSÁMAT VILÁGOSSÁGA

Az Űr megmagyarázta,
megmutatta azokat a lehetőségeket,
amelyekre támaszkodva,
felismeri a lélek a szabadulás útját.
A bűnt, tévelygést, felismerve, megbánva,
el kell kezdeni az ellenük való munkálkodást.

Javítani jellemem és a rosszra való
fogékonyság megszüntetésén.
Nehogy a bűn következménye,
kárt okozzon és megkezdje rombolását.

Az Űr Jézus tanítása;
„Eredj el, de többé ne vétkezzél ”
A jóakarát segít, szeretet pedig épít,
tévelygés következményét megakadályozni.
Ám, sajnos az emberek nem képesek,
bűnbocsánat nagy áldozatát felfogni,
a maga valóságában.

Nem félnek a bűntől mert úgy gondolják,
ha bűnbocsánatot nyert,
minden eltörlődik szabadon vétkezhet.

Ez a hatalmas tévedés az oka,
a véget nem érő szenvedéseknek,
és következményeknek.

Az ember saját elgondolásai szerint teremt,
így akar boldog lenni az életét berendezni.

Azonban messze eltévedt,
az isteni bölcsességektől.

Így saját tökéletlensége folytán,
minden cselekedete tökéletlen.

Nem elvenni, hanem adni,
nem bosszút állni, hanem megbocsájtani.

Aki megismerte a jót és az igazat,
és azt kijátssza a rossz javára,
az nehezebb bűnhódések
világába kerül.

A boldogság nem a külső világ,

hanem a lélek belső gazdagságának,
Istentől kapott tökéletesség felé
haladásának az eredménye.
hogy ezt az ember elnyerhesse,
ahhoz az isteni igazságok megismerése,
és annak gyakorlati életben való
elfogulatlan követése szükséges.

Db. 2019.10.

AZ ÚR SZOLGÁLATÁBAN

Most még egy kis ideig,
Nyitva vannak az ajtók.
Kik szívük mélyén érzik,
Isten haza hívó szavát,

Felveszik a keresztet,
Megmentés munkájában
Dolgozva segítenek,
Eltévelyedetteknek.

Kapott tanításokat,
Kiárasztják a világra,
S az Úr gondoskodik arról,
Ez ne legyen hiába.

Befogadó lelkeknek,
A kapuját megnyitja,
Szeretet aranypora,
Szívét bebalzsamozza.

Kegyelem még hívogat,
Lélek szabadon választhat.
Isten útján haladva,
Önmagán munkálkodva.

Még él a nappali fény,
Az idő lejáróban.
Bezárulnak a kapuk,
S többé nem nyílnak már meg,

Hiába is zörgetnek.
Igyekezzen mindenki,
Ha eljön majd az este,
Legyen pihenő helye,

Az isteni kegyelem,
Óvó, védő sátrában.
Mert árnyak közelednek,
És az este nincs messze.

Db. 2019. 10.

IMA AZ IGAZ ÚTÉRT

Adjon a mindenható,
jóságos Atya a ti lelketekben,
nagy világosságot, elég erőt,
ahhoz, hogy érzéseitekben,
cselekedeteitekben, beszédeitekben,
az igazság törvénye szerint tudjatok élni.

Imádkozzatok mindazokért,
akiket nehezen lehet a jó és igaz felé megnyerni.

Imádkozzatok azért, akik eltévedtek
és semmi körülmények között,
ne ítéljétek el őket,
mert az ítélet, Istennél van.

Imádkozzatok érte, hogy a jó Isten,
világítsa meg lelkét,
hogy megtalálja az igaz utat.
Jót és az igazat, megtudja
különböztetni, a hamistól.
Imádkozzatok, hogy a hamisat elhagyja.

Maradjatok hűek és tiszták,
Minden túlzástól igyekezzetek megszabadulni.
Bízzatok az Úrra mindent,
az életetek legyen olyan,
mint amelyre az Úr elhívott titeket.

Cselekedjete jól, helyesen,
Isten akarata szerint,
akkor ti elvégzitek,
a magatok munkáját,
amiért a földre jöttetek.

Legyetek Krisztus követői,
országának igaz munkásai.
Isteni kegyelem világítsa meg értelmeteket,
Isten áldása legyen,
minden jóakarató, tiszta törekvésen.
Ámen.

Forrás: Kiáltás az utolsó órában

Debrecen, 2019.10.

MENYEGZŐ RUHA

Isten az embert önmagához

Hasonlóvá teremtette.

Csodálatos szeretetével,

Magába foglaló erejével.

Magához vonzotta őket,

És gyermekeivé fogadta,

Szeretetében benne él,

Az egész világ és élet.

Az Ő lelkéből származik,

Az – az isteni szikra,

Mely ember részét képezi,

Mint örökké való lélek.

Magában hordozza a fényt,
Igazságot, szeretetet,
Erőket, tökéletességet,
S visszavágyik, ahonnan származik.

Az elesett ember lelkek,
Sötétséget és béklyókat,
Teremtenek önmaguk körül,
Tévútjukon botladoznak.

Isten ad lehetőséget,
Hogy szabad akaratából,
Megtalálva jobbik énjét,
Sötétségből kiemelkedjék.

Minden érzés, cselekedet,
Csak akkor lehet tökéletes,
Ha az isteni lélektől,
Átsugárzik emberi lélekbe.

Így egyre jobbá, igazabbá,
Tisztábbá tudja formálni.
Minduntalan hívja gyermekeit,
Megtérésre és az igaz útra.

Megvilágosodás dicsősége,
Ragyogjon gondolatokban,
Cselekedetekben, szavakban,
Szeretet teremtésében.

Azok, akiknek lelkében,
Krisztusi szeretet uralkodik,
Kik jót akarnak s cselekednek,
Építik az új világot.

Emelik lelkek érzésvilágát,
Kisugározzák a szeretetet,
Munkájukkal utat építenek,
Krisztus eljövételéhez.

Az üdvösséget nem lehet,
Majd külsőleg megszerezni,
Lelkek nem kívülről kapják,
Fénylő lakodalmi ruhát.

Lélek belső érzéséből,
Kell kinőni, szövődnie,
Melyhez segít Isten kegyelme,
Megvilágosító ereje.

Db. 2019.10.

MIKULÁS VÁRÓ

Ma este jön a Mikulás,
Már elküldtem a listát.
A csizmámat kipucolom,
Az ablakban had, csillogjon.

Reggel majd korán felkelek,
Várom, hogy benne mit lelek.
Sok – sok finom apró csoki,
Biztosan a kedvenceim.

Lefekszem ma este hamar,
Meglepődik anya rajta.
Mikulást én nem váratom,
Lássa mindig szót fogadok.

Becsukom a szemeimet,
Álom tündérek eljönnek.
Szárnyaikon ellebegek,
Reggel frissen felébredek.

Db. 2019. 10.

A NÉV

Büszkén viseld a neved,
Ez szüleid öröksége,
Ők méltón hagyták reád,
Hordozod egy életen át.

Pályád végéhez érve,
Díszíti ékesen fejfád,
Becsülettől ragyogjon,
Ki emlékezik majd reád.

Fémjelezze nevedet,
Tisztesség és szeretet,
Hogy nevednek hallatán,
Mosoly s öröm áradjon át.

Éld így az életedet,
Vezessen jó cselekedet,
Baráti segítő készség,
Egyenesség, őszinteség.

Db. 2019.10.

NÉVNAP

Névnapodra köszöntelek,
Kívánok jó egészséget,
Örömteli vidámságot,
Teljesüljön kívánságod!

Ünneplésed legyen méltó,
Sok kívánság és a jó szó,
Elkísérjen e napodon,
Légy boldog névnapodon!

A sok jóból sosem elég,
Szeretetem mindig elér,
Minden napok kertjeiben,
Terem egy szál virág neked!

Db. 2019.11.

EGY BOLDOG KARÁCSONY

Emlékszem akkor havazott,
Nagy pelyhekben szállingózott.
Bátyám és én kint szánkóztunk,
Ez idő alatt már tudom,

Drága szüleim s nővérem,
Fenyőfát díszítettek fel.
Két – hároméves lehettem,
Jézuskában már akkor hittem.

Szóltak szüleim megérkezett!
Izgatottan siettünk be,
Csengettyű hangja csilingelt,
Mi ámultunk meglepetten.

Hatalmas fenyő plafonig ért,
Ragyogtak a színes díszek.
Csillagszóró szikrákat szórt,
A kezünk ölelésbe forrt.

Körben állva karácsonyfát,
Énekeltük Mennyből az angyalt,
És akkor ott a fa alatt,
Megláttam első plüssmacimat.

Fénylő fekete szemei,
Átragyogtak fehér szőrén,
Rám mosolygott tudtam enyém,
Azóta megőriztem én.

Bár nyugdíjas állapota,
Nem múlt szeme ragyogása,
Az élő széles mosolya,
Vidámságot csal arcomra.

Kívánok, mindenkinek,
Ilyen szeretetteljes,
Áldott, örömmel tele,
Boldog, Karácsonyi Ünnepet.

Db. 2019.11.

ADVENTI FÉNYEK

Karácsony ünnepe,
Jézus születése.
Áldozatot hozott,
Fényt, bűnbocsánatot.

Erre készülünk fel,
Méltó ünnepléssel,
Imádságos szívvel,
Advent fényeivel.

Vasárnap estenként,
Adventi koszorú,
Szép, színes gyertyái,
Sorban lobbannak fel.

Szívünket megnyitva,
Befogadására,
Érkeznek angyalok,
Fehér fényük ragyog.

Lelkünket tisztítva,
Testünket gyógyítva,
Szeretettel feltöltve,
Készítenek ünnepre.

Db. 2019.11.

ÉRKEZIK A TÉL

Lassan megérkezik a tél,
Fákon már alig van levél.
Levegő nyirkos, őszutó,
A ködfátyolként takaró.

Az ágon mókus szaladgál,
Télire váltotta bundáját.
Madarak is tovaszállnak,
Csak a varjak maradnak.

Hidegek már az éjszakák,
Reggelre deresek a fák.
Mindent ellep a fehérség,
Tiszta ragyogó lett a táj.

Ablakomra jégvirágot,
Varázsolt téli éjszaka,
Gyémánt fényűvé csipkézte,
Suhanó angyalok keze.

Ők megrázták felhőiket,
Hullt a hó óriás pelyhekben.
Földet lágyan takarta be,
A táj messze hófehér lett.

Db. 2019.11.

ANGYALI POÉTÁM

/Ars poetica/

Légy áldott angyali Poétám!

Köszönöm, hogy időt szánasz reám.

Adod a gondolat fonalat,

S én rovom pappírra sorokat.

Eszközödként teszem a dolgom,

Te vagy nekem örök alkotóm.

Mikor örömet vagy sikert hoz,

Azt neked imába foglalom.

Db. 2019.11.

EGYEDÜL

Sohasem vagy egyedül,
Család, barát vesz körül.
Órzó angyal vigyázz rád,
Ne szomorítson magány.

A szeretetnek fénye,
Engedd feltöltse lelked.
Nyugalom és békesség,
Hagyd, hogy áradjon szerte.

Szíved ajtaján zörget,
Aki legjobban szeret,
Engedd be Őt majd oda,
Had, vezesse életed.

Biztonságot csak Ő ad,
Szeretete hatalmas.
Ismeri gondolatod,
S a karjaiban hordoz.

Örök társad bánatban,
Megvigasztal, felemel.
Higgyél benne meghallgat,
Kérdésedre választ ad.

Jézus lénye kiben él,
Tovaszáll egyedüllet,
Szeretet és békesség,
Áldása tölti el lelkét.

Db. 2019.11.

ELENGEDTELEK

Talán a sors keze volt,
Hogy egymásra találtunk.
A lángoló szerelmünk,
Nekünk nyugtot nem hagyott.

Az elsőpró vágyaink,
Döntésre kényszerített,
Azonban nagy távolság,
Ezt nem könnyítette meg.

Megtetted mert szeretted,
Bár életed nagy részét,
Családoddal ott élted.
Az éveknek alkonyán,

Nehéz már váltani,
Te jöttél s gyökereid
Kapaszkodva maradtak.
Közös létünk telt szépen,

Ám, lelkednek nagy részét,
Honvágyad töltötte be.
Láttam fájó érzésed,
Boldog légy fontos nekem.

Őszintén szerettelek,
Ezért elengedtelek.
Lelkem békés és nyugodt,
Mert így vagy boldog tudom.

Db. 2019.11.

ÚJ FÖLD

Immár létezik az Új Föld,
Ötödik dimenzióban.
Lágy, finom energiája,
Szivárványszín káprázata.

Mindent isteni fény tölt fel,
Áthatóan ragyogóak,
S tele vannak élettél,
Békével, szeretettel.

Energia dús fák között,
Csodálatos madaraknak,
Hallatszik ékes hangja.
Bokron éden gyümölcsök,

Erdei lények, tündérek,
Szárnyaikkal röpködnek.
Táplálékuk gyümölcsök,
Virágméz és növényeik.

Különböző színes virág,
Formáiban mindegyik más,
Folyamatos fényáramlás,
E világ milyen csodás.

Tengere és óceánja,
Áttetsző, mesés, türkizkék,
Magával ragad látványa,
Oly simogató hulláma.

Itt élő lelkek ruhája,
Hófehér, ezüst és arany.
Templomból gyémántfény árad,
Szól a hárfa halk muzsika.

Ide nem jut be majd soha,
Állatfaj mely ragadozó,
Sem emberlélek haragvó,
Szereteterő a fenntartó.

Db. 2019.11.

ERDEI KIRÁLYSÁG

Szép, nagy Kerekerdőben,
Állatok összegyűltek.
Királyt és vezetőket,
Szavazni, választani.

Nagyon sokat vitáztak,
Mindenki csak vezető
Szeretett volna lenni,
Alattvaló pedig senki.

Szemponatok szerint végül,
A nagy bölcs Bagoly győzött.
Azonnal megszervezték,
Kerekerdő védelmét.

Oroszlánok, Tigrisek,
Órzik, majd erdőiket,
Mert gyorsak, bátrak, erősek,
Így biztonságban lesznek.

Állatok nagy többsége,
Örült elégedett volt.
Azonban a Farkasok,
Sakálokkal szöveteztek.

Acsarkodtak, üvöltöttek,
Bujtogattak kit lehet,
Törtek királyság ellen,
Mert nem ők vezethettek.

Értelmük oly csekély volt,
A Bagollyal nem tudtak,
Érdemben vitatkozni,
Csak dühükkel vonítani.

Önzőség és kapzsiság,
Harag, bosszú, marakodás,
Sakálok és a Farkasok,
Még egymást is bántották.

Király maradt bölcös Bagoly,
Okosságát pártolták,
Kerekerdőt megvédték,
Így éltek a lakók békében.

Db. 2019.11.

JÉZUS KÜLDETÉSE

Jézus önként vállalta Mennynek
Világából leszületését.

Mint elsőd, tökéletes lélek,
Ám, példát mutatott emberként.

Földre hozta Atya igéit,
Tanította lelkek fejlődését.
Lázár és gazdag példázata,
Mutatja mily áthatolhatatlan,

Pokol és Mennynek távolsága.
Az Atya s Jézus szeretete,
Megesett az embereken.
Szenvedéssel halt meg kereszten,

Megharcolt gonosz erejével.
Megnyitotta Pokol kapuját,
Mennyekig fényhidat képezve,
Ki hisz Ő benne követhesse.

Megmentette emberiséget,
Az örök kárhozati tűztől.
Bocsánatot nyertek bűnükből,
A szeretetben fejlődéshez.

Szabad akaratot meghagyva,
Minden egyes léleknek arra,
Hogy a Pokol tüzét választja,
Vagy Őt követve örök életet.

Ez egy egyszeri alkalom volt,
Többé megismételhetetlen.
Tanításai az utunkon,
Helyes irányt mutató fények.

Ki elhagyja a fények útját,
Gonoszsal jár sötétség útján,
Nem tudja Jézus megváltani,
Választásával karöltve jár.

Bűnbocsánat csak Jézus útja,
Nem elég tudni és ismerni,
Jellemet kell azzá formálni,
Vele mindig karöltve járni.

Db. 2019.12.

KARÁCSONY

Karácsonyeste,
Ragyognak a díszek,
Fenyőfa köré,
Családok gyűlnek.

Égő csillagszórók,
Szikrákat szórnak,
Fényei gyertyáknak,
Fel – fellobbannak.

Felcsendül a dallam,
Mennyből az Angyal,
Szeretet lángja,
Szíveket tárja.

Tisztulás könnye,
Arcokon pereg,
Érezni lélekben,
Jézus van jelen.

Körülfon áldása,
Békés, nyugalma,
Meghitt valósága,
Létünket átjárja.

Legnagyobb ajándék,
Eljövetele,
Karácsony estének,
Megszentelése.

Db. 2019.12.

ÉJFÉL

Egy pillanatra,
Az idő megáll,
Ó, év kapuja,
Csikordulva zár.

Himnusz szólama,
Újév nyitánya,
Remélve, békét
Hoz a világnak.

Áldásokban gazdag,
Örömteli, boldog,
Szívet melengető,
Békés Új Esztendőt!

Db. 2019.12.

KIK FELHŐK FELETT ÉLTEK

Kik már felhők felett éltek,
S angyalok szférájában jártok,
Akiket nem láttunk már régen,
E napon emlékezünk rátok.

Kik velünk együtt ünnepeltek fent,
Egy – egy gyertya égjen értetek,
Minden gyertya lángja megidéz
Egy lelket s minden láng felidéz,

Egy – egy csodálatos emléket.
Szeretetszál összeköt minket,
Könnyeink arcunkon peregnek,
Bár nem ölelhattünk át régen,

E nap mégis velünk lehettek.
Gondolatunk hívó szavára,
Angyalokkal felénk lebegtek,
Csak a lágy szellő fuvallata,

Mi megérinti arcainkat.
Tudatjátok itt léteteket,
Érezzük szereteteket,
Majdan hívó harang szavára,

Mi is követünk benneteket.
Gyönyörű mennyei szférában,
Egyesülünk lélekcsaládban,
Örömteli viszont látásban.

Db. 2020.01.

A SZERETET FÉNYE

A szeretetsugár fénye,
Ragyogtatja testem, lelkem.
Kitárom szívem ég felé,
S kitárom a föld felé.

Szeretet vonzás körébe,
Gyűlnek a barátok össze.
Angyalok kíséretében,
Láthatatlan szál fűz össze.

Ez a szeretet simogat,
Békés, teljes és megnyugtat.
Igaz, őszinte lélekkel,
Mindig segítőkészséggel.

A szerelemtől erősebb,
Örök baráti szeretet.
E kötelék végig kísér,
Átváltozásnak ösvényén.

A szerelem egy vad szikra,
Gyorsan tör ki, mint egy vulkán,
Majd kiég és lesz hamuvá,
Eltörölve mindent porával.

Soká tart újra épülés,
Tapasztalat már oly nehéz.
Biztosabb egy igaz barát,
Nem okozva szív fájdalmát.

Tiszta lélek tudja, érzi,
Felelősség reménykeltés.
Őszinte szó kemény sokszor,
Óv hiábavalóságtól.

Fájó könnyet számonkérlek,
Súlyos tőle lélekmérleg.
Kinek nagy már bölcsessége,
Nem lép újra folyóvízbe.

Db. 2020.01.

AZ ÖSVÉNY ÚTJA

Tízparancsolat egykor,
A kor embereinek,
Mózes által íródott,
A tisztulás törvénye.

Jézus fény útján járva,
Igaz ösvényt mutatta,
Mindenkinek tanította,
Mi lélek fejlődés útja.

Tízparancsolaton túl,
Törvényt kiegészítette,
Mert tisztulást követően,
Cél lélek fejlődése.

Csak az Ő útját követve,
Jutunk el az Atyához.
Az ösvény keskeny s nehéz,
Ő előttünk jár, mint fény.

Segít, felemel, vigasztal,
Ám, követni Őt csak komoly,
Szándékkal és akarattal,
Céltudatos kitartással.

Nagy érték a földi élet,
Fejlődni itt lehetséges.
Csiszolni jellemünket,
Gyémánt fényűvé lelkünket.

Ám, nem fér bele hét fő bűn,
S hozzá köthető társai,
Ez ösvény akadályai,
A legyőzésnek tárgyai.

Góg, érzékiség, gyűlölet,
Anyagimádás, irigység,
Bálványimádás, önzés,
Mindegyik, bukás okai.

Bukások miatt ismételünk,
Újra kell Földre születnünk,
Az ösvény útját követnünk,
Jellemfejlődést elérjük.

A Mennyek országába,
Szeretlenség nem jut be,
Menny kapuja zárva marad,
S a lélek kívül marad.

Db. 2020.01.

A FÉNY ÓRZÓI

Magasabb szféra lakói,
Lélek fényének őrzői.
Küldetéssel születnek le,
Anyagi síkú Földünkre.

Hit lámpásának fényével,
Oszlatják a sötétséget,
Szeretetük melegével,
Feloldják a gyűlöletet.

Fényük átírja a teret,
Jelen van jó kedv, szeretet,
Tanítják a bölcsességet,
Példamutató életet.

Szentlélek tisztító tüze,
Élőforrás lelkeikben,
Mely lankadatlan táplálja,
S hittel őrzi jó pásztor.

Db. 2020. 01.

Ajánlás a szerző műveiből:

Fényben élni

válogatott versek

Ebben a könyvben az első verseim olvashatóak. 2011 – től, 2015 – ig, főleg lírai hangulatúak, de válogatott versek révén több témakörből is találhatóak benne írásaim.

Az élet sója

válogatott versek

2015 – 2017 közötti verseim olvashatóak a könyvben, különböző kategóriákban. Többnyire spirituális és vallásos jellegűek.

Lélekből szólva

válogatott versek

Ez a könyv 2018 -ig íródott verseimből ad betekintést az alkotásaimról. Egy kis ízelítő a korábbi kötetekben található írásaimból.

Föld és Ég között

válogatott versek

A verses kötetemben 2019 – 2020 között írt műveim olvashatóak különböző témakörökben. Mese versek, természetről szóló versek, és ünnepi alkalomra írt versek alkotják többségét.

Égi szivárvány

válogatott versek

Ebben a könyvemben még található 2019 – ben írt verseimből, de főleg 2020 – 2022 között íródtak. Ünnepekről, természet csodáiról és mese versek is találhatóak benne.

Bibliai történetek versben sorozat:

Ezt a könyv sorozatot 2017 – től írtam, 2019 végéig. A sorozat négy kötetből áll;

I. Ószövetség, **II.** Újszövetség első rész, **III.** – **A hegyi beszéd** – Újszövetség második rész, **IV.** Újszövetség harmadik rész.

Novellák

Ez egy novellákat tartalmazó kötetem, melyben különböző történetek és események játszódnak le. A témakörük változó a romantikustól, kalandokon át a történelemig bezárólag.

Egy igaz szerelem

spirituális történet

2020 – ban kezdtem el kisregényeket írni. Ez az első könyvem, amely igaz történeten alapul. Romantikus szerelmi történet, és az eseményeket spirituális megvilágításba helyezi.

Egy igaz út

spirituális életfilozófia

Ebben a könyvemben igyekszem bemutatni egy filozófiai spirituális utat. Az igazösvényen való járás elméleti és gyakorlati oldalát. Az igazi spiritualitás és vallások megismerésén keresztül az álmokig, hogyan függ össze minden – mindennel.

Egy igaz út folytatódik

spirituális életfilozófia

A könyv címe is mutatja, hogy folytatódik az út megismerésének lehetősége. Néhány Szent életének rövid történetével, valamint a túlvilági lét törvényeivel. Angyalok és Missziós szellemek tevékenységeiről. A Mennyei és Földi világ közötti kapcsolatról, és ennek összefüggéseiről írok benne.

Nyári kalandok a Mátrában

kalandregény

A Mátra iránti rajongásomból megszületett egy kalandregény. Ez a könyv elvisz a hegységben található különböző ominózus helyekre. Feltárja a titkokat és legendákat. A természet pazar látványai és leginkább előforduló állatok, látnivalók bemutatása. A könyv végén 60 darab színes fotóval, melyek ezen helyszínekről készültek.

Az elveszett aranyrudak

romantikus kalandregény

Kitalált történet, melyben megtalálható a romantikus szerelem és a kalandok sora. A regény több helyszínen játszódik. Így röviden bemutatásra kerülnek a színterek, mely által több ismeretet szerezhetünk a különböző területekről.

Valamennyi eddig elkészült könyvem olvasható E – könyv formájában a Google Play könyvtárában.

Magánkiadásban, a könyvek megvásárolhatóak közvetlenül a szerzőtől.

Nagy szeretettel ajánlom figyelmükbe az elkészült könyveimet.

Elérhetőség: e – mail cím: pooredit3@gmail.com

A szerző honlapja: <http://www.pooreditrono.hu/>

TARTALOM

| | |
|------------------------------------|----|
| Előszó..... | 4 |
| Föld és Ég között..... | 5 |
| Nebuló farsang..... | 7 |
| Egy bűnbánó angyal története..... | 9 |
| Szentháromság hármass ünnepe..... | 14 |
| Elsüllyedt világok..... | 17 |
| Ima reggel..... | 22 |
| Ima este..... | 23 |
| Végtelen jóságú mennyei Atyám..... | 24 |
| Gyermeknapra..... | 25 |
| Boldog születésnapot..... | 28 |
| A Nap..... | 30 |
| A Hold..... | 32 |
| A Földre születés..... | 35 |
| Fel az égbe..... | 37 |
| Apák napja..... | 40 |
| Tengerpart..... | 42 |

| | |
|----------------------------|-----|
| Séta az erdőben..... | 44 |
| A spiritizmus..... | 48 |
| Karma..... | 52 |
| Test létezése..... | 58 |
| Földi élet után..... | 61 |
| Szabad akarat..... | 67 |
| Az álom..... | 71 |
| Szférák..... | 74 |
| Tudom Jézus él..... | 77 |
| Vigaszt nyújtó ima..... | 79 |
| Uram tölts be..... | 81 |
| Ki a győztes..... | 83 |
| Az élet öröme..... | 86 |
| A lélek nyugalma..... | 92 |
| Nyúlfi kópésága..... | 96 |
| Egérke utazása..... | 99 |
| Elmélkedés a lélekről..... | 103 |
| Eltávozottak..... | 107 |
| A szegény fiú..... | 110 |

| | |
|------------------------------|-----|
| Jánoska és Ferkó..... | 114 |
| Érkezik az ősz..... | 118 |
| Halottak napja..... | 120 |
| Ima az eltávozottakért..... | 122 |
| A völgy..... | 124 |
| Anyóka és a kecske..... | 127 |
| Hálaadó ima..... | 129 |
| Alkonyodik..... | 131 |
| Utolsó idők őrhelyein..... | 134 |
| Indián nyár..... | 138 |
| Bűnbocsánat világossága..... | 140 |
| Az Úr szolgálatában..... | 143 |
| Ima az igaz útért..... | 146 |
| Menyegző ruha..... | 149 |
| Mikulás váró..... | 153 |
| A név..... | 155 |
| Névnap..... | 157 |
| Egy boldog karácsony..... | 158 |
| Adventi fények..... | 161 |

| | |
|--------------------------------|-----|
| Érkezik a tél..... | 163 |
| Angyali Poétám..... | 165 |
| Egyedül..... | 166 |
| Elengedtelek..... | 168 |
| Új Föld..... | 170 |
| Erdei királyság..... | 173 |
| Jézus küldetése..... | 176 |
| Karácsony..... | 179 |
| Éjfél..... | 181 |
| Kik felhők felett éltek..... | 183 |
| A szeretet fénye..... | 184 |
| Az ösvény útja..... | 187 |
| A fény őrzői..... | 190 |
| Ajánlás a szerző műveiből..... | 191 |

